

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul XI — Nr. 420

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 31 august 1999

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
51.	1-5	Convenția europeană privind transferul de proceduri în materie penală.....	8-15
71.	5-6	78. — Ordonanță privind prelungirea termenului prevăzut la art. 3 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/1997 pentru constituirea Comisiei speciale de verificare a certificatelor eliberate în baza Legii nr. 42/1990 pentru cinstirea eroilor-martiri și acordarea unor drepturi urmașilor acestora, răniților, precum și luptătorilor pentru victoria Revoluției din decembrie 1989.....	15
75.	6-7		
77.	7		

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

privind investigația tehnică a accidentelor și incidentelor din aviația civilă

În temeiul art. 107 alin. (1) și (3) din Constituția României și al art. 1 lit. H pct. 3 din Legea nr. 140/1999 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României emite următoarea ordonanță:

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Prezenta ordonanță se aplică oricărei investigații tehnice a accidentelor și incidentelor din aviația civilă, produse pe teritoriul și în spațiul aerian al României.

(2) Prezenta ordonanță se aplică și oricărei investigații tehnice a accidentelor și incidentelor din aviația civilă,

produse în afara teritoriului și spațiului aerian al României, în condiții de reciprocitate și conform reglementărilor internaționale la care România este parte, atunci când:

a) este implicată o aeronavă înregistrată în România, iar statul care are jurisdicția teritorială asupra cazului nu efectuează investigația tehnică;

b) este implicată o aeronavă operată de un operator aerian român, iar statul pe teritoriul căruia s-a produs evenimentul sau statul de înmatriculare a aeronavei nu efectuează investigația tehnică.

(3) Investigația tehnică a accidentelor și incidentelor grave din aviația civilă este obligatorie. Alte incidente din aviația civilă pot fi investigate tehnic atunci când organismul permanent prevăzut la art. 2 alin. (2) apreciază că se pot formula concluzii necesare pentru siguranța zborului.

Art. 2. — (1) Ministerul Transporturilor este autoritatea de stat responsabilă cu organizarea, conducerea și controlul activităților de investigație tehnică a accidentelor și incidentelor din aviația civilă în cazurile prevăzute la art. 1.

(2) Ministerul Transporturilor asigură, direct sau prin delegare, printr-un organism specializat și permanent, conducerea sau controlul, după caz, al investigațiilor tehnice.

(3) Organismul permanent prevăzut la alin. (2) poate fi asistat, în caz de nevoie, de o comisie de investigație tehnică numită prin ordin al ministrului transporturilor și poate apela la specialiști din domenii conexe.

(4) În cadrul activității de investigație tehnică organismul permanent și membrii comisiei de investigație tehnică funcționează independent de agenții aeronautici civili responsabili cu pregătirea și cu licențierea personalului, autorizarea operatorilor aerieni, certificarea, operarea și întreținerea aeronavelor civile, controlul traficului aerian, exploatarea aeroportului și, în general, vor acționa independent de orice persoană fizică sau juridică ale cărei interese pot intra în conflict cu activitatea desfășurată.

Art. 3. — (1) Organismul permanent poate delega efectuarea, totală sau parțială, a investigației tehnice organismului echivalent al unui alt stat care este parte contractantă la Convenția privind aviația civilă internațională, semnată la Chicago la 7 decembrie 1944, cu aprobarea ministrului transporturilor.

(2) Organismul permanent poate accepta efectuarea totală sau parțială a investigației tehnice în baza unei delegări primite din partea organismului echivalent al unui alt stat care este parte contractantă la Convenția privind aviația civilă internațională, semnată la Chicago la 7 decembrie 1944, cu aprobarea ministrului transporturilor.

Art. 4. — În sensul prezentei ordonanțe, termenii utilizați se definesc astfel:

1. *conducătorul investigației* — persoana fizică care, pe baza calificărilor sale, a primit responsabilitatea de a organiza, conduce și controla o investigație tehnică;

2. *cauze* — acțiuni, omisiuni, evenimente sau condiții, precum și/sau orice combinație a acestora, care conduc la un accident sau incident;

3. *incident grav**) — un incident ale cărui circumstanțe arată că un accident ar fi fost pe cale de a se produce;

4. *înregistrator de date de zbor* — orice tip de dispozitiv de înregistrare instalat pe o aeronavă în scopul sprijinirii investigației tehnice a accidentelor și incidentelor;

5. *investigație tehnică* — acțiunea desfășurată în scopul prevenirii accidentelor sau incidentelor, care include colectarea și analiza informațiilor, elaborarea unor concluzii, inclusiv stabilirea cauzelor și, dacă este cazul, stabilirea unor recomandări de siguranță a zborului;

6. *rănire gravă* — o rană suferită de o persoană în cursul unui accident și care:

a) în intervalul de 7 zile de la data accidentului a necesitat spitalizarea pentru o perioadă mai mare de 48 de ore;

b) are ca rezultat o fractură de os (cu excepția fracturilor simple la degete sau la nas);

c) implică ruperi sau sfâșieri ale țesuturilor, care sunt cauza unor hemoragii grave, leziuni ale nervilor, mușchilor sau tendoanelor;

d) implică leziunea oricărui organ intern;

e) implică arsuri de gradul doi sau trei sau orice alte arsuri care acoperă mai mult de 5% din suprafața corpului;

f) rezultă din expunerea la material biologic infecțios sau la radiații periculoase;

7. *rănire mortală* — rănirea unei persoane într-un accident care are ca urmare decesul acesteia în decurs de 30 de zile de la data producerii accidentului;

8. *recomandări privind siguranța zborului* — orice propunere a organismului permanent care efectuează investigația tehnică, bazată pe informații rezultate din investigație, făcută în scopul prevenirii altor accidente și incidente.

CAPITOLUL II

Desfășurarea investigației tehnice a accidentelor și incidentelor din aviația civilă

Art. 5. — (1) Obiectivul investigației tehnice îl reprezintă prevenirea producerii accidentelor sau incidentelor prin determinarea reală a cauzelor și împrejurărilor care au dus la producerea acestora și prin stabilirea recomandărilor necesare pentru siguranța zborului.

(2) Investigația tehnică nu urmărește stabilirea de vinovății și responsabilități.

Art. 6. — În scopul protejării probelor și a locului accidentului sunt interzise accesul altor persoane decât al celor

*) Lista cuprinzând exemple de incidente grave este prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta ordonanță.

autorizate potrivit legii, precum și orice acțiune asupra aeronavei, epavei, resturilor aeronavei și conținutului acesteia, cu excepția următoarelor cazuri:

a) atunci când intervenția are ca scop:

— salvarea vieții omenești și a animalelor;

— limitarea distrugerilor datorate incendiului sau altor cauze;

— recuperarea și protejarea materialelor periculoase, trimerterilor poștale și a valorilor transportate de aeronavă;

b) atunci când intervenția este autorizată de organele judiciare, ținându-se seama de propunerile conducătorului investigației tehnice sau, în lipsa acestuia, ale investigatorului aflat la fața locului.

Art. 7. — (1) Următoarele persoane au obligația să notifice orice accident sau incident grav:

a) comandantul aeronavei implicate ori, dacă acesta este decedat sau în imposibilitate de a notifica, operatorul aeronavei;

b) administratorul aerodromului civil, în cazul în care accidentul sau incidentul grav s-a produs pe aerodrom sau în vecinătatea acestuia.

(2) Notificarea se transmite prin orice mijloc de comunicație organismului permanent, în cel mult 6 ore de la producerea evenimentului.

(3) Notificarea va conține, pe cât posibil, următoarele informații:

a) tipul evenimentului: accident sau incident;

b) constructorul, modelul, naționalitatea, înmatricularea, numărul de serie al aeronavei;

c) numele deținătorului, al operatorului aeronavei;

d) numele pilotului comandant;

e) data și ora producerii accidentului sau incidentului;

f) ultimul punct de decolare și punctul planificat de aterizare;

g) poziția aeronavei față de puncte definite geografic, latitudinea și longitudinea;

h) numărul membrilor echipajului și al pasagerilor aflați la bord, decedați sau răniți grav, numărul altor persoane decedate sau rănite grav;

i) descrierea cât mai amănunțită a modului în care s-a produs evenimentul și a distrugerilor cauzate aeronavei;

j) măsuri imediate întreprinse pentru înlăturarea consecințelor evenimentului, precum și organele de intervenție și salvare, organele de constatare și de cercetare penală sau orice alte organe autorizate, potrivit legii, sesizate și/sau care au intervenit la locul producerii evenimentului;

k) caracteristicile fizice ale locului accidentului sau incidentului, posibilități de acces;

l) identificarea persoanei care transmite notificarea.

Art. 8. — Ministerul Transporturilor stabilește criteriile pe baza cărora sunt selecționate persoanele competente pentru activitatea de investigație tehnică. Persoanele astfel selecționate sunt împuternicite și își exercită atribuțiile în baza legitimației speciale, ale cărei model și conținut se aprobă prin ordin al ministrului transporturilor.

Art. 9. — În vederea efectuării investigației tehnice conducătorul investigației și membrii comisiei de investigație tehnică colaborează cu organele judiciare în situațiile în care acest lucru este necesar, potrivit legii, și au următoarele drepturi:

a) acces liber la locul producerii accidentului sau incidentului, la aeronavă, la conținutul și la resturile acesteia;

b) inventarierea probelor și controlul îndepărtării componentelor și încărcăturii aeronavei;

c) acces imediat la înregistratoarele de zbor și la conținutul acestora, precum și la orice fel de alte înregistrări;

d) acces imediat la rezultatele examinării victimelor și ale analizelor efectuate pe probe prelevate de la acestea;

e) acces imediat la rezultatele testelor efectuate asupra persoanelor implicate în operarea aeronavei sau asupra probelor prelevate de la acestea;

f) audierea martorilor;

g) acces liber la orice informații necesare investigației tehnice, deținute de proprietarul, operatorul sau de producătorul aeronavei și de către autoritățile responsabile pentru aviația civilă, traficul aerian și exploatarea aeroportuară.

Art. 10. — (1) Personalul din cadrul organismului permanent, membrii comisiilor de investigație tehnică și specialiștii solicitați, după caz, sunt obligați să păstreze confidențialitatea în ceea ce privește desfășurarea investigației tehnice, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

(2) În scopul prevenirii altor accidente sau incidente organismul permanent poate comunica unele informații rezultate din investigația tehnică autorităților responsabile pentru siguranța zborurilor, organismelor interne sau internaționale din domeniul aviației civile, constructorilor de aeronave, unităților care asigură serviciile de întreținere tehnică a aeronavelor ori a echipamentelor acestora, persoanelor fizice și juridice care operează aeronave sau asigură formarea profesională a personalului din aviația civilă, precum și oricăror persoane fizice sau juridice care desfășoară activități în domeniul aviației civile.

(3) În timpul investigației tehnice organismul permanent poate emite recomandări privind siguranța zborului, dacă, prin aplicarea imediată a acestora, se poate preveni producerea altor accidente sau incidente.

Art. 11. — Durata investigației tehnice și procedurile folosite se stabilesc de către organismul permanent, având în vedere obiectivul investigației tehnice prevăzut la art. 5.

Art. 12. — Pentru orice accident sau incident activitatea de investigație tehnică se va încheia cu un raport, în funcție de tipul și de gravitatea accidentului sau incidentului, care va conține, după caz, recomandările necesare privind siguranța zborului. La redactarea raportului se va ține seama de prevederile art. 5.

Art. 13. — (1) Organismul permanent va face public raportul investigației tehnice în cel mai scurt timp, pe cât posibil în decurs de 12 luni de la data producerii evenimentului.

(2) Înainte de a se face public raportul, organismul permanent poate cere autorităților, instituțiilor și persoanelor implicate direct în evenimentul investigat să facă observații asupra raportului. Acestea au obligația să păstreze confidențialitatea în ceea ce privește conținutul raportului.

(3) Raportul făcut public va asigura confidențialitatea asupra identității persoanelor implicate direct în evenimentul investigat și va conține numai acele informații necesare stabilirii cauzelor accidentului sau incidentului investigat, precum și prezentarea măsurilor de siguranță a zborului.

Art. 14. — Recomandările privind siguranța zborului, emise de organismul permanent, se aplică de către persoanele juridice sau fizice, după caz, care desfășoară activități în domeniul aviației civile, iar Autoritatea Aeronautică Civilă Română — R.A. va urmări aplicarea acestora.

Art. 15. — În cazul în care, după finalizarea investigației tehnice, sunt puse la dispoziție organismului permanent

date sau documente de natură să aducă elemente noi sau să infirme concluziile comisiei de investigație, conducătorul organismului permanent poate decide redeschiderea investigației tehnice.

Art. 16. — (1) Constituie contravenție, dacă nu a fost săvârșită în astfel de condiții încât, potrivit legii, să constituie infracțiune, și se sancționează cu amendă de la 5.000.000 lei la 15.000.000 lei obstrucționarea în orice mod și prin orice mijloace a activității de investigație tehnică prin încălcarea prevederilor art. 9.

(2) Constatarea contravenției, precum și aplicarea sancțiunii se fac de organele abilitate de Ministerul Transporturilor.

(3) Dispozițiile prezentului capitol se completează cu prevederile Legii nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL III

Dispoziții finale

Art. 17. — Cheltuielile ocazionate de investigația tehnică a accidentelor și incidentelor din aviația civilă, cu excepția cheltuielilor de personal, vor fi suportate de către Autoritatea Aeronautică Civilă Română — R.A. și vor fi deduse corespunzător din contribuția acesteia la Fondul special al aviației civile.

Art. 18. — Prezenta ordonanță intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

Contrasemnează:
Ministrul transporturilor,
Traian Băsescu
Ministru de interne,
Constantin Dudu-Ionescu

București, 19 august 1999.
Nr. 51.

LISTA cuprinzând exemple de incidente grave

Incidentele enumerate mai jos sunt exemple tipice de incidente grave. Această listă nu este exhaustivă și servește numai ca orientare pentru definiția *incidentului grav*:

— conflict de trafic aerian (coliziune posibilă), care impune o manevră de evitare a abordajului sau a unei situații periculoase;

— evitarea în ultimul moment a contactului cu solul în zbor controlat (CFIT);

— întreruperea decolării pe o pistă închisă ori ocupată sau orice decolare în timpul căreia nu au fost asigurate separările minime ale aeronavei față de obstacole;

— încercarea de aterizare sau aterizarea pe o pistă închisă ori ocupată;

ANEXĂ

- defecțiuni grave care afectează performanțele aeronavei în timpul decolării sau urcării;
- incendiu sau fum în compartimentele aeronavei sau incendiu la motor, chiar dacă acesta a fost stins prin mijloace proprii;
- orice eveniment care impune folosirea de către echipajul de conducere a instalației de oxigen pentru cazuri de urgență;
- cedări structurale ale aeronavei, deteriorări sau avarii ale motoarelor, care nu constituie accidente;
- funcționarea necorespunzătoare a unuia sau mai multor sisteme ale aeronavei, care afectează grav operarea acesteia;

- orice caz de incapacitate, în timpul zborului, a unui membru din echipajul de conducere;
- zborul în limita de combustibil care impune declararea unei stări de urgență;
- incidente la decolare sau la aterizare, precum depășirea limitelor pistei de decolare/aterizare;
- cedări ale sistemelor, fenomene meteorologice, operarea în afara anvelopei de zbor autorizate sau alte evenimente care ar fi putut determina dificultăți de control al aeronavei;
- cedarea mai multor subsisteme ale unui sistem redundant indispensabil pentru controlul zborului și al navigației aeronavei.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

pentru organizarea și finanțarea aniversării a 10 ani de la Revoluția anticomunistă română

În temeiul prevederilor art. 107 alin. (1) și (3) din Constituția României și ale art. 1 lit. O pct. 2 din Legea nr. 140/1999 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României emite următoarea ordonanță:

Art. 1. — (1) În scopul coordonării acțiunilor prilejuite de aniversarea a 10 ani de la Revoluția română se constituie Comitetul național de aniversare a Revoluției române din decembrie 1989, denumit în continuare *comitet*.

(2) Componența comitetului se stabilește prin hotărâre a Guvernului.

Art. 2. — Comitetul este condus de un președinte, ales dintre membrii acestuia în prima ședință, cu votul majorității membrilor prezenți.

Art. 3. — Comitetul exercită următoarele atribuții principale:

a) elaborează și supune Guvernului spre aprobare programul acțiunilor prilejuite de aniversarea a 10 ani de la Revoluția română din decembrie 1989, precum și cheltuielile aferente acestui program;

b) coordonează acțiunile aprobate de Guvern, prilejuite de aniversarea a 10 ani de la Revoluția română din decembrie 1989;

c) asigură organizarea de sesiuni, comunicări, simpozioane și conferințe având ca temă Revoluția română din decembrie 1989;

d) asigură corelarea activităților autorităților administrației publice locale, legate de aniversarea a 10 ani de la Revoluția română din decembrie 1989;

e) examinează, armonizează și avizează mediatizarea, în țară și în străinătate, a acțiunilor de aniversare a 10 ani de la Revoluția română din decembrie 1989.

Art. 4. — (1) Secretariatul tehnic al comitetului este asigurat de către Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989.

(2) Secretariatul tehnic al comitetului este coordonat de secretarul general al Guvernului, în calitate de secretar executiv.

Art. 5. — (1) Modalitatea de finanțare a acțiunilor propuse de către comitet, care urmează a fi realizate până la sfârșitul anului 1999, se stabilește prin hotărâre a Guvernului.

(2) Sumele necesare pentru acoperirea cheltuielilor ocazionate de organizarea și funcționarea comitetului se asigură din bugetul Secretariatului de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989.

Art. 6. — Comitetul se întrunește ori de câte ori este necesar, la convocarea președintelui, a secretarului executiv sau a cel puțin 10 membri.

Art. 7. — În termen de 15 zile de la data primei ședințe a comitetului acesta aprobă propriul regulament de organizare și funcționare.

Art. 8. — Ministerele, celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale și prefecturile implicate în desfășurarea acțiunilor aprobate de Guvern, legate de

aniversarea a 10 ani de la Revoluția română din decembrie în bune condiții a acestor acțiuni și vor comunica aceste 1989, vor desemna persoanele care vor asigura desfășurarea nominalizării secretariatului tehnic al comitetului.

PRIM-MINISTRU

RADU VASILE

Contrasemnează:

Secretar de stat,

șeful Secretariatului de Stat pentru
Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989,

Cristian Alexandrescu

Ministrul finanțelor,

Decebal Traian Remeș

Secretarul general al Guvernului,

Radu Stroe

Secretar de stat,

șeful Departamentului pentru
Administrație Publică Locală,

Vlad Roșca

București, 27 august 1999.

Nr. 71.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

privind constituirea Fondului special de susținere a învățământului de stat

În temeiul art. 107 alin. (1) și (3) din Constituția României și al art. 1 lit. D pct. 12 din Legea nr. 140/1999 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României emite următoarea ordonanță:

Art. 1. — Pentru completarea surselor de finanțare necesare în vederea funcționării învățământului de stat se constituie Fondul special de susținere a învățământului de stat, numit în continuare *fond special*.

Art. 2. — Fondul special prevăzut la art. 1 se constituie din următoarele surse:

a) o cotă de 2% aplicată asupra fondului de salarii brut realizat lunar de regiile autonome, societățile comerciale, companiile naționale, institutele naționale de cercetare-dezvoltare, organizațiile economice străine cu sediul în România, de reprezentanțele din România ale societăților străine care angajează personal român, precum și de alte persoane juridice care realizează activități economice în România;

b) donații și sponsorizări ale persoanelor fizice și juridice române și străine.

Art. 3. — Sumele reprezentând contribuția prevăzută la art. 2 sunt deductibile la stabilirea bazei de calcul al impozitului pe profit.

Art. 4. — (1) Gestionarea fondului special se efectuează de către Ministerul Educației Naționale.

(2) Modul de constituire și gestionare a fondului special se stabilește prin normele metodologice elaborate de Ministerul Educației Naționale și aprobate prin hotărâre a Guvernului.

(3) Fondul special constituit potrivit prevederilor prezentei ordonanțe se utilizează pentru suplimentarea alocațiilor de la bugetul de stat și de la bugetele locale pentru învățământul de stat, la capitolele „Cheltuieli de capital“ și „Cheltuieli materiale“.

Art. 5. — Persoanele juridice plătitoare au obligația să calculeze și să vireze sumele reprezentând cota de 2%, prevăzută la art. 2 lit. a), o dată cu plata drepturilor salariale.

Art. 6. — Controlul încasării contribuției se asigură de către persoane împuternicite prin ordin al ministrului educației naționale, precum și de alte organe de control împuternicite de Ministerul Finanțelor.

Art. 7. — (1) Pentru neachitarea în termen a cotei instituite prin prezenta ordonanță se percep penalități stabilite prin actele normative privind creanțele bugetare.

(2) Penalitățile prevăzute la alin. (1) se fac venit la fondul special.

Art. 8. — În termen de 30 de zile de la data publicării Ministerul Educației Naționale va elabora și va prezenta în Monitorul Oficial al României a prezentei ordonanțe Guvernului spre aprobare norme metodologice.

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

Contrasemnează:
p. Ministrul educației naționale,
József Kötő,
secretar de stat
Ministrul finanțelor,
Decebal Traian Remeș
Ministrul muncii și protecției sociale,
Alexandru Athanasiu

București, 30 august 1999.
Nr. 75.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

pentru ratificarea Convenției europene privind transferul de proceduri în materie penală, adoptată la Strasbourg la 15 mai 1972

În temeiul art. 107 alin. (1) și (3) din Constituția României și al art. 1 lit. C pct. 11 din Legea nr. 140/1999 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României emite următoarea ordonanță:

Art. 1. — Se ratifică Convenția europeană privind transferul de proceduri în materie penală, adoptată la Strasbourg la 15 mai 1972.

Art. 2. — Cu ocazia depunerii instrumentului de ratificare se vor formula următoarele declarații:

În baza art. 13 paragraful 3:

(1) Cererile formulate în temeiul prezentei convenții în faza de urmărire penală vor fi adresate Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție.

(2) Cererile formulate în temeiul prezentei convenții în faza de judecată vor fi adresate Ministerului Justiției.

În baza art. 18 paragraful 2:

Fără a aduce atingere prevederilor art. 18 paragraful 3, cererile formulate în temeiul prezentei convenții și

documentele anexate vor fi trimise autorităților române, însoțite de o traducere în limba franceză sau engleză.

În baza art. 41 paragraful 1:

(1) România va refuza o cerere de urmărire, dacă apreciază că infracțiunea are un caracter pur religios — anexa nr. 1 lit. a).

(2) România va refuza o cerere de urmărire pentru o faptă a cărei sancționare, conform propriei legislații, este de competența exclusivă a unei autorități administrative — anexa nr. 1 lit. b).

(3) România nu acceptă art. 30 și 31 — anexa nr. 1 lit. g).

(4) În sensul prezentei convenții, termenul *resortisant* înseamnă *cetățean* — anexa nr. 2.

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

Contrasemnează:
Ministru de stat, ministrul justiției,
Valeriu Stoica
Ministru de interne,
Constantin Dudu-Ionescu
p. Ministrul afacerilor externe,
Ioan Pascu,
secretar de stat

București, 30 august 1999.
Nr. 77.

CONVENȚIA EUROPEANĂ privind transferul de proceduri în materie penală*)

Statele membre ale Consiliului Europei, semnatare ale prezentei convenții, considerând că scopul Consiliului Europei este de a realiza o mai strânsă uniune între membrii săi, intenționând să completeze ceea ce deja au adoptat în domeniul dreptului penal pentru a ajunge la o sancțiune mai justă și mai eficientă, considerând a fi utilă pentru acest scop, în spiritul încrederii reciproce, organizarea urmăririi infracțiunilor la nivel internațional, evitând inconveniențele care pot apărea ca rezultat al unor conflicte de competență, au convenit următoarele:

TITLUL I

Definiții

ARTICOLUL 1

În sensul prezentei convenții, termenul:

a) *infracțiune* se referă la acele fapte care constituie infracțiuni, precum și la cele care sunt vizate de dispozițiile legale menționate în anexa nr. 3 la prezenta convenție, cu condiția ca, atunci când infracțiunea este de competența unei autorități administrative, persoana interesată să aibă posibilitatea de a aduce cazul respectiv în fața unei instanțe judecătorești;

b) *sancțiune* se referă la orice pedeapsă sau altă măsură ocazională de/sau pronunțată pentru o încălcare a prevederilor legale menționate în anexa nr. 3.

TITLUL II

Competența

ARTICOLUL 2

1. În vederea aplicării prezentei convenții, orice stat contractant va avea competența de a efectua urmărirea, conform propriilor legi penale, a oricărei infracțiuni căreia i se aplică legea penală a unui alt stat contractant.

2. Competența recunoscută unui stat contractant exclusiv în temeiul paragrafului 1 din acest articol poate fi exercitată numai în urma unei cereri de urmărire formulate de către un alt stat contractant.

ARTICOLUL 3

Orice stat contractant competent, în temeiul propriilor legi, de a urmări o infracțiune poate, în vederea aplicării prezentei convenții, să renunțe la angajarea procedurii de urmărire în justiție sau să o abandoneze pentru o persoană suspectă care este sau va fi urmărită pentru aceeași infracțiune de către un alt stat contractant. Ținând seama de dispozițiile art. 21 paragraful 2, orice decizie de renunțare la procedură este provizorie atâta timp cât n-a intervenit o hotărâre definitivă în celălalt stat contractant.

ARTICOLUL 4

Statul solicitat încetează urmărirea bazată în exclusivitate pe dispozițiile art. 2 atunci când, după cunoștința sa,

dreptul de pedeapsă se întinde, conform legii statului solicitant, pentru o altă cauză decât prescripția, situație în care se face aplicarea prevederilor art. 10 lit. c) ale art. 11 lit. f) și g), ale art. 22, 23 și 26.

ARTICOLUL 5

Dispozițiile titlului III din prezenta convenție nu limitează competența conferită statului solicitat de către legislația sa internă în materie de urmărire.

TITLUL III

Transmiterea urmăririi

Secțiunea 1

Cererea de urmărire

ARTICOLUL 6

1. În cazul în care o persoană este suspectată de a fi comis o infracțiune conform legii unui stat contractant, acel stat poate solicita unui alt stat contractant să înceapă urmărirea în cazurile și conform condițiilor prevăzute de prezenta convenție.

2. Dacă, conform prevederilor acestei convenții, un stat contractant poate solicita unui alt stat contractant să înceapă urmărirea, autoritățile competente ale primului stat vor lua în considerare această posibilitate.

ARTICOLUL 7

1. Urmărirea nu poate fi exercitată în statul solicitat decât atunci când fapta în legătură cu care s-a solicitat începerea urmăririi ar fi infracțiune în cazul comiterii pe teritoriul acestui stat și când autorul ar fi pasibil de o condamnare și în baza legilor acestui stat.

2. Dacă infracțiunea a fost comisă de o persoană investită cu o funcție publică în statul solicitant sau cu privire la o persoană investită cu o funcție publică la o instituție ori la un bun care are caracter public în acest stat, aceasta va fi considerată în statul solicitat ca și cum ar fi fost comisă de o persoană investită cu o funcție în acest stat sau cu privire la o persoană, instituție ori bun corespunzând, în acest din urmă stat, aceluia ce face obiectul infracțiunii.

*) Traducere.

ARTICOLUL 8

1. Un stat contractant poate solicita unui alt stat contractant să înceapă urmărirea în unul sau mai multe dintre cazurile următoare:

a) dacă acuzatul are reședința obișnuită în statul solicitat;

b) dacă acuzatul este cetățean al statului solicitat sau dacă acest stat este statul său de origine;

c) dacă acuzatul execută sau urmează să execute o pedeapsă privativă de libertate în statul solicitat;

d) când acuzatul face obiectul, în statul solicitat, al unei urmăriri judiciare pentru aceeași infracțiune sau pentru alte infracțiuni;

e) dacă se consideră că transferul urmării este justificat prin interesul de a descoperi adevărul și, mai ales, dacă elementele de probă cele mai importante se găsesc în statul solicitat;

f) dacă se consideră că executarea unei eventuale condamnări în statul solicitat este susceptibilă să amelioreze posibilitățile de reintegrare socială a condamnatului;

g) dacă se consideră că prezența acuzatului la audieri nu poate fi asigurată în statul solicitat;

h) dacă statul solicitant consideră că nu este în măsură să execute o eventuală condamnare, chiar atunci când are calea extrădării, și că statul solicitat este în măsură să o facă.

2. În cazul în care acuzatul a fost condamnat efectiv într-un stat contractant, acest stat nu poate solicita transferul urmării pentru unul sau mai multe dintre cazurile menționate la paragraful 1 al acestui articol decât atunci când nu poate executa condamnarea respectivă, chiar având calea extrădării, și atunci când celălalt stat contractant nu acceptă principiul executării unei hotărâri date în străinătate sau refuză executarea unei astfel de hotărâri.

ARTICOLUL 9

1. Autoritățile competente din statul solicitat vor examina cererea pentru transferul urmării, care le-a fost adresată în aplicarea articolelor precedente. Acestea vor decide, în conformitate cu propria legislație, cum vor acționa în continuare.

2. Atunci când legea statului solicitat prevede pedepsirea infracțiunii de către o autoritate administrativă, acest stat va informa, cât mai curând posibil, statul solicitant, cu excepția cazului în care statul solicitat a făcut o declarație conform paragrafului 3 al acestui articol.

3. Orice stat contractant poate, în momentul semnării sau al depunerii instrumentului său de ratificare, de acceptare ori de aderare sau în orice alt moment, printr-o declarație adresată secretarului general al Consiliului Europei, să facă cunoscute condițiile în care legea sa națională permite pedepsirea anumitor infracțiuni de către o autoritate

administrativă. O asemenea declarație înlocuiește înștiințarea prevăzută la paragraful 2 al acestui articol.

ARTICOLUL 10

Statul solicitat nu va da curs cererii:

a) dacă aceasta nu este conformă cu dispozițiile art. 6 paragraful 1 și ale art. 7 paragraful 1;

b) dacă exercitarea urmării este contrară dispozițiilor art. 35;

c) dacă, la data menționată pe cerere, prescripția acțiunii publice este împlinită în statul solicitant, conform legislației sale.

ARTICOLUL 11

Fără a prejudicia dispozițiile art. 10, statul solicitat nu poate refuza complet sau parțial acceptarea cererii, decât în unul sau mai multe dintre cazurile următoare:

a) dacă consideră că motivul pe care se bazează cererea, în aplicarea art. 8, nu este justificat;

b) dacă acuzatul nu are reședința obișnuită în statul solicitat;

c) dacă acuzatul nu este cetățean al statului solicitat și nu avea reședința sa obișnuită pe teritoriul acestui stat în momentul comiterii infracțiunii;

d) dacă consideră că infracțiunea în legătură cu care se solicită urmărirea are un caracter politic sau este o infracțiune pur militară ori pur fiscală;

e) dacă estimează că există motive serioase să creadă că cererea de urmărire este determinată de considerente de rasă, naționalitate sau opinii politice;

f) dacă propria sa lege este deja aplicabilă faptei și dacă, conform acestei legi, acțiunea publică este prescrisă la momentul primirii cererii; în acest caz, nu se va putea face aplicarea prevederilor art. 26 paragraful 2;

g) dacă competența sa se bazează exclusiv pe prevederile art. 2 și dacă, în momentul primirii cererii respective, acțiunea publică este prescrisă conform legii proprii, luându-se în considerare prelungirea cu 6 luni a termenului de prescripție prevăzut la art. 23;

h) dacă fapta s-a comis în afara teritoriului statului solicitant;

i) dacă urmărirea este contrară angajamentelor internaționale ale statului solicitat;

j) dacă urmărirea este contrară principiilor fundamentale ale ordinii juridice din statul solicitat;

k) dacă statul solicitant a încălcat o regulă de procedură prevăzută în această convenție.

ARTICOLUL 12

1. Statul solicitat revocă acceptarea cererii dacă, ulterior acestei acceptări, se descoperă un motiv pentru a nu se da curs cererii, conform art. 10.

2. Statul solicitat poate să își revoce acceptarea cererii:

- a) dacă ar fi evident că prezența acuzatului nu poate fi asigurată pentru audiere în acest stat sau dacă o eventuală condamnare nu poate fi executată în statul respectiv;
- b) dacă unul dintre motivele de refuz prevăzute la art. 11 este descoperit înainte de începerea judecării cazului de către o instanță; sau
- c) în alte cazuri, dacă statul solicitant este de acord.

Secțiunea a 2-a
Procedura de transfer

ARTICOLUL 13

1. Cererile prevăzute în această convenție sunt făcute în scris. Acestea sunt adresate, ca și toate comunicările necesare aplicării prezentei convenții, fie de către Ministerul Justiției din statul solicitat, fie, conform unor acorduri speciale, direct de către autoritățile statului solicitant către cele ale statului solicitat și returnate pe aceeași cale.

2. În cazuri urgente, cererile și comunicările necesare vor putea fi trimise prin Organizația Internațională a Poliției Criminale (INTERPOL).

3. Orice stat contractant va putea, printr-o declarație adresată secretarului general al Consiliului Europei, să facă cunoscută intenția sa de a deroga de la regulile de transfer cele menționate în paragraful 1 al acestui articol.

ARTICOLUL 14

Dacă un stat contractant consideră informațiile furnizate de către un alt stat contractant insuficiente pentru a-i permite să aplice prezenta convenție, cere completarea informațiilor necesare. El poate fixa un termen pentru primirea informațiilor.

ARTICOLUL 15

1. Cererea de urmărire este însoțită de originalul sau de o copie certificată a dosarului penal, precum și de toate documentele utile. Totuși, dacă acuzatul se află în arest preventiv, în temeiul prevederilor secțiunii a 5-a, și dacă statul solicitant nu este în măsură să anexeze documentele la cererea de urmărire, acestea pot fi trimise ulterior.

2. Statul solicitant informează în scris statul solicitat în legătură cu toate actele de procedură sau cu măsurile relative la acțiunea publică luate în statul solicitant după transmiterea cererii. Această notificare este însoțită de orice documente utile.

ARTICOLUL 16

1. Statul solicitat informează, fără întârziere, statul solicitant despre decizia sa asupra cererii de urmărire.

2. Statul solicitat trebuie să informeze statul solicitant despre abandonarea urmăririi sau referitor la decizia luată în urma desfășurării procedurii. O copie certificată de pe orice hotărâre scrisă trebuie să fie transmisă statului solicitant.

ARTICOLUL 17

Dacă competența statului solicitat se bazează exclusiv pe prevederile art. 2, acest stat trebuie să anunțe acuzatul despre cererea de urmărire, cu scopul de a-i permite acestuia să își expună argumentele înainte ca acest stat să ia o hotărâre în legătură cu cererea respectivă.

ARTICOLUL 18

1. Sub rezerva dispozițiilor paragrafului 2 al acestui articol, traducerea documentelor referitoare la aplicarea prezentei convenții nu este necesară.

2. Orice stat contractant poate, în momentul semnării sau depunerii instrumentului său de ratificare, acceptare ori de aderare, printr-o declarație adresată secretarului general al Consiliului Europei, să își rezerve dreptul de a solicita ca documentele sus-menționate, cu excepția copiei de pe hotărârea scrisă la care s-a făcut referire la art. 16 paragraful 2, să îi fie adresate însoțite de o traducere. Celelalte state contractante vor trebui să trimită traducerile respective fie în limba națională a statului destinatar, fie în una dintre limbile oficiale ale Consiliului Europei, după cum va indica statul destinatar. Totuși o asemenea indicație nu este obligatorie. Celelalte state contractante pot aplica regula reciprocității.

3. Acest articol nu aduce atingere dispozițiilor referitoare la traducerea cererilor și a documentelor anexate, conținute în acordurile sau aranjamentele în vigoare ori care urmează să fie încheiate între două sau mai multe state contractante.

ARTICOLUL 19

Documentele transmise în vederea aplicării acestei convenții sunt scutite de toate formalitățile de legalizare.

ARTICOLUL 20

Fiecare dintre statele contractante renunță să reclame rambursarea cheltuielilor rezultate din aplicarea acestei convenții.

Secțiunea a 3-a
Efectele cererii de urmărire în statul solicitant

ARTICOLUL 21

1. Când statul solicitant a prezentat cererea de urmărire nu mai poate să îl urmărească pe acuzat pentru fapta care a motivat această cerere sau să mai execute o hotărâre pe care a pronunțat-o anterior acesteia. Totuși, până la notificarea deciziei statului solicitat asupra cererii de urmărire, statul solicitant își păstrează dreptul de a proceda la toate actele de urmărire, cu excepția celor care au drept efect sesizarea instanței judecătorești sau, eventual, a autorității administrative competente pentru a se pronunța asupra infracțiunii.

2. Statul solicitant își reia dreptul de urmărire și de executare:

- a) dacă statul solicitat îl informează despre decizia sa de a nu da curs cererii, în cazurile prevăzute la art. 10;
- b) dacă statul solicitat îl informează că refuză acceptarea cererii, în cazurile prevăzute la art. 11;
- c) dacă statul solicitat îl informează că revocă acceptarea cererii, în cazurile prevăzute la art. 12;
- d) dacă statul solicitat îl informează despre hotărârea sa de a nu începe urmărirea sau de a o întrerupe;
- e) dacă își retrage cererea înainte ca statul solicitat să îl informeze referitor la hotărârea sa de a da curs cererii respective.

ARTICOLUL 22

În statul solicitant cererea de urmărire făcută conform prezentei secțiuni are drept efect prelungirea cu 6 luni a termenului de prescripție a acțiunii publice.

Secțiunea a 4-a

Efectele cererii de urmărire în statul solicitat

ARTICOLUL 23

Dacă competența statului solicitat se bazează exclusiv pe prevederile art. 2, termenul de prescripție a acțiunii publice în acest stat se prelungește cu 6 luni.

ARTICOLUL 24

1. Dacă urmărirea este subordonată unei plângeri în cele două state, plângerea depusă în statul solicitant are aceeași valoare ca și cea din statul solicitat.

2. Dacă plângerea este necesară doar în statul solicitat, acest stat poate începe urmărirea chiar și în absența plângerii, dacă persoana îndreptățită să o formuleze nu se opune în termen de o lună de la data primirii înștiințării prin care autoritatea competentă o informează despre acest drept.

ARTICOLUL 25

În statul solicitat sancțiunea aplicabilă infracțiunii este cea prevăzută de legea acestui stat, cu excepția cazului în care legea respectivă prevede altfel. Când competența statului solicitat se bazează exclusiv pe prevederile art. 2, sancțiunea pronunțată în acest stat nu poate fi mai severă decât cea prevăzută de legea statului solicitant.

ARTICOLUL 26

1. Orice act în scopul urmăririi, îndeplinit în statul solicitant conform legilor și reglementărilor sale în vigoare, are aceeași valoare în statul solicitat ca și cum ar fi fost îndeplinit de către autoritățile acestui stat, fără ca această asimilare să poată avea efectul de a-i da acestui act o forță probantă superioară aceleia pe care o are în statul solicitant.

2. Orice act întrerupător de prescripție, valabil întocmit în statul solicitant, are aceleași efecte în statul solicitat și invers.

Secțiunea a 5-a

Măsurile provizorii în statul solicitat

ARTICOLUL 27

1. Când statul solicitant își anunță intenția de a transmite o cerere de urmărire și dacă competența statului solicitat se bazează exclusiv pe prevederile art. 2, statul solicitat poate, în urma cererii statului solicitant, să treacă, în temeiul prezentei convenții, la arestarea preventivă a învinuitului, dacă:

- a) legea statului solicitat autorizează detenția preventivă pentru infracțiunea respectivă;
- b) există motive să se creadă că învinuitul va dispărea sau va crea un pericol de distrugere a probelor.

2. Cererea de arestare preventivă va menționa existența unui mandat de arestare sau a oricărui alt act de aceeași forță, emis în formele prescise de legea statului solicitant; va mai menționa pentru ce fel de infracțiune se solicită urmărirea penală, când și unde infracțiunea respectivă a fost comisă, precum și descrierea cât mai precisă a învinuitului. Trebuie să conțină, de asemenea, o expunere succintă a circumstanțelor comiterii faptei.

3. Cererea de arest preventiv este trimisă direct de către autoritățile statului solicitant, menționate la art. 13, autorităților corespondente din statul solicitat, fie prin poștă sau telegraf, fie prin orice alt mijloc scris sau care a fost acceptat de către statul solicitat. Statul solicitant este informat, fără întârziere, în legătură cu rezultatul cererii sale.

ARTICOLUL 28

După primirea cererii de urmărire, însoțită de documentele prevăzute la art. 15 paragraful 1, statul solicitat are competența de a aplica toate măsurile provizorii, inclusiv arestarea preventivă a învinuitului și sechestrul de bunuri, a căror aplicare ar fi permisă de legea sa, dacă infracțiunea pentru care este cerută urmărirea ar fi fost comisă pe teritoriul său.

ARTICOLUL 29

1. Măsurile provizorii menționate la art. 27 și 28 sunt reglementate de prevederile acestei convenții și de legea statului solicitat. Legea acestui stat sau convenția determină și condițiile în care aceste măsuri pot înceta.

2. Aceste măsuri pot înceta în toate cazurile menționate la art. 21 paragraful 2.

3. O persoană deținută trebuie să fie eliberată în cazul în care a fost arestată în temeiul art. 27, iar statul solicitat nu a primit cererea de urmărire în termen de 18 zile de la data arestării.

4. O persoană deținută trebuie să fie eliberată în cazul în care a fost arestată în temeiul art. 27, iar documentele care însoțesc cererea de urmărire nu au fost primite de către statul solicitat într-un termen de 15 zile de la primirea cererii de urmărire.

5. Perioada de detenție, aplicată exclusiv în temeiul art. 27, nu va fi în nici un caz mai mare de 40 de zile.

TITLUL IV

Pluralitatea de proceduri penale

ARTICOLUL 30

1. Orice stat contractant care, înainte de începerea sau în cursul urmăririi pentru o infracțiune pe care nu o apreciază ca având caracter politic sau militar, are cunoștință de existența într-un alt stat contractant a unei proceduri de urmărire în curs, împotriva aceleiași persoane, pentru aceleași fapte, examinează dacă poate fie să renunțe la propria urmărire, fie să o suspende, fie să o transmită celui alt stat.

2. În cazul în care consideră oportun ca în stadiul respectiv să nu renunțe la propria urmărire sau să nu o suspende, anunță celălalt stat contractant despre aceasta în timp util și, în orice caz, înainte de pronunțarea hotărârii în fond.

ARTICOLUL 31

1. În situația descrisă la art. 30 paragraful 2, statele interesate se străduiesc să facă tot ceea ce este posibil să determine, după aprecierea în fiecare caz de speță a circumstanțelor menționate la art. 8, căruia dintre ele îi incumbă grija continuării unei urmăriri unice. În timpul acestei proceduri de consultări statele interesate amână pronunțarea hotărârii în fond, fără să fie totuși obligate să prelungească această amânare mai mult de 30 de zile de la expedierea înștiințării prevăzute la art. 30 paragraful 2.

2. Prevederile paragrafului 1 nu se impun:

a) statului care a expedit înștiințarea prevăzută la art. 30 paragraful 2, atunci când dezbaterile principale în fond au fost declarate deschise în prezența învinutului, înainte de expedierea înștiințării;

b) statului căruia i se adresează înștiințarea, atunci când aceste dezbateri au fost declarate deschise, în prezența învinutului, înainte de primirea înștiințării.

ARTICOLUL 32

În interesul descoperirii adevărului și aplicării unei sancțiuni adecvate, statele interesate examinează dacă este oportun ca o urmărire unică să fie intentată de unul dintre ele și, în caz afirmativ, se străduiesc să determine care dintre ele va intenta urmărirea atunci când:

a) mai multe fapte distincte, care constituie toate infracțiuni după legea penală a fiecăruia dintre aceste state, sunt

atribuite fie unei singure persoane, fie mai multor persoane care au acționat împreună;

b) o faptă unică, care constituie infracțiune după legea penală a fiecăruia dintre aceste state, este atribuită mai multor persoane care au acționat împreună.

ARTICOLUL 33

Orice hotărâre pronunțată în aplicarea prevederilor art. 31 paragraful 1 și ale art. 32 produce între statele interesate toate efectele unui transfer de urmărire prevăzut de această convenție. Statul care renunță la propria sa urmărire este considerat ca și cum ar fi transferat urmărirea sa celui alt stat.

ARTICOLUL 34

Transferul urmăririi penale menționate în secțiunea 2 din titlul III se aplică prin acelea dintre prevederile sale care sunt compatibile cu prezentul titlu.

TITLUL V

Ne bis in idem

ARTICOLUL 35

1. O persoană care a făcut obiectul unei hotărâri penale definitive și executorii nu poate, pentru aceeași faptă, să fie urmărită, condamnată sau supusă executării unei sancțiuni în alt stat contractant:

- a) când aceasta a fost achitată;
- b) când sancțiunea impusă:

- (i) a fost executată în întregime sau este în curs de executare;
- (ii) a fost grațiată sau amnistiată în totalitate sau pentru partea din sancțiune neexecutată;
- (iii) nu mai poate fi executată datorită prescripției;

c) dacă instanța a constatat culpabilitatea autorului infracțiunii, fără să pronunțe sancțiunea.

2. Totuși un stat contractant nu este obligat, cu excepția cazului când el însuși a solicitat urmărirea, să recunoască efectul *ne bis in idem*, dacă fapta care a dat loc judecății a fost comisă împotriva unei persoane, instituții sau unui bun ce are un caracter public în acest stat, sau dacă persoana judecată avea ea însăși un caracter public în acest stat.

3. În plus, un stat contractant în care a fost comisă fapta respectivă sau este considerată ca fiind comisă conform legii acestui stat nu este obligat să recunoască efectul *ne bis in idem* decât atunci când statul însuși a solicitat urmărirea.

ARTICOLUL 36

Dacă o nouă urmărire este intentată împotriva unei persoane judecate pentru aceeași faptă în alt stat contractant, atunci orice perioadă privativă de libertate, efectuată în executarea hotărârii respective, trebuie să fie dedusă din pedeapsa care va fi, eventual, pronunțată.

ARTICOLUL 37

Acest titlu nu va împiedica aplicarea dispozițiilor naționale mai favorabile, care se referă la efectul *ne bis in idem* aferent hotărârilor judecătorești pronunțate în străinătate.

TITLUL VI

Dispoziții finale

ARTICOLUL 38

1. Prezenta convenție este deschisă semnării de către statele membre ale Consiliului Europei. Ea va fi ratificată sau acceptată. Instrumentele de ratificare sau de acceptare vor fi depuse la Secretariatul general al Consiliului Europei.

2. Convenția va intra în vigoare după 3 luni de la depunerea celui de-al treilea instrument de ratificare sau de acceptare.

3. Aceasta va intra în vigoare, pentru orice stat semnatar care o va ratifica sau o va accepta ulterior, după 3 luni de la data depunerii instrumentului său de ratificare sau de acceptare.

ARTICOLUL 39

1. După intrarea în vigoare a prezentei convenții Comitetul Miniștrilor al Consiliului Europei va putea invita orice stat nemembru al Consiliului Europei să adere la prezenta convenție. Rezoluția privind această invitație va trebui să primească acordul unanim al membrilor consiliului, care au ratificat convenția.

2. Aderarea se va realiza prin depunerea la secretarul general al Consiliului Europei a unui instrument de aderare, care va avea efect la 3 luni după data depunerii sale.

ARTICOLUL 40

1. Orice stat contractant poate, în momentul semnării sau în momentul depunerii instrumentului său de ratificare, de acceptare sau de aderare, să menționeze teritoriile cărora li se va aplica prezenta convenție.

2. Orice stat contractant poate, în momentul semnării sau în momentul depunerii instrumentului său de ratificare, de acceptare ori de aderare sau în orice moment după aceea, să extindă aplicarea prezentei convenții, printr-o declarație adresată secretarului general al Consiliului Europei, asupra oricărui teritoriu menționat în declarație și căruia îi asigură relațiile internaționale sau pentru care este abilitat să stipuleze.

3. Orice declarație făcută în temeiul paragrafului precedent va putea fi retrasă, în privința oricărui teritoriu menționat în această declarație, în condițiile prevăzute la art. 45.

ARTICOLUL 41

Orice stat contractant poate, în momentul semnării sau al depunerii instrumentului său de ratificare, acceptare sau de aderare, să declare că va face uz de una sau mai multe dintre rezervele cuprinse în anexa nr. 1 sau că va face o declarație conform anexei nr. 2.

2. Orice stat contractant poate să își retragă, în totalitate sau în parte, o rezervă sau o declarație formulată în temeiul paragrafului precedent, printr-o declarație adresată secretarului general al Consiliului Europei, care va avea efect la data primirii sale.

3. Statul contractant care a formulat o rezervă asupra unei dispoziții a prezentei convenții nu poate pretinde aplicarea acestei dispoziții de către un alt stat contractant; totuși, dacă rezerva este parțială sau condițională, acesta poate să pretindă aplicarea acestei dispoziții în măsura în care a acceptat-o.

ARTICOLUL 42

1. Orice stat contractant poate, în orice moment, să indice, printr-o declarație adresată secretarului general al Consiliului Europei, dispozițiile legale care să fie incluse în anexa nr. 3.

2. Orice modificare a dispozițiilor naționale menționate în anexa nr. 3 trebuie notificată secretarului general al Consiliului Europei, dacă prin aceasta informațiile cuprinse în anexa nr. 3 devin inexacte.

3. Modificările aduse anexei nr. 3 în aplicarea paragrafelor precedente au efect pentru fiecare stat contractant după o lună de la data notificării lor de către secretarul general al Consiliului Europei.

ARTICOLUL 43

1. Prezenta convenție nu aduce atingere nici drepturilor și obligațiilor decurgând din tratate de extrădare și convenții internaționale multilaterale referitoare la domenii speciale, nici dispozițiilor care privesc aspecte ce fac obiectul prezentei convenții și care sunt conținute în alte convenții existente între statele contractante.

2. Statele contractante nu vor putea încheia, între ele, acorduri bilaterale sau multilaterale referitoare la probleme reglementate de prezenta convenție decât pentru completarea dispozițiilor acesteia sau pentru a facilita aplicarea principiilor conținute de aceasta.

3. Totuși, dacă două sau mai multe părți contractante au stabilit sau urmează să își stabilească relațiile lor pe baza unei legislații uniforme sau a unui regim deosebit, ele vor avea facultatea să își reglementeze raporturile lor reciproce în materie bazându-se exclusiv pe aceste sisteme, indiferent care sunt dispozițiile prezentei convenții.

4. Statele contractante care vor urma să excludă din raporturile lor reciproce aplicarea prezentei convenții conform dispozițiilor paragrafului precedent vor adresa, în acest sens, o notificare secretarului general al Consiliului Europei.

ARTICOLUL 44

Comitetul European pentru Probleme Criminale al Consiliului Europei va urmări executarea prezentei convenții și va facilita tot ce este necesar pentru soluționarea amiabilă a oricărei dificultăți ce va apărea în executarea convenției.

ARTICOLUL 45

1. Prezenta convenție va rămâne în vigoare pe durată nelimitată.

2. Orice stat contractant va putea, în ceea ce îl privește, să denunțe prezenta convenție printr-o notificare adresată secretarului general al Consiliului European.

3. Denunțarea va avea efect după 6 luni de la data primirii notificării de către secretarul general.

ARTICOLUL 46

Secretarul general al Consiliului European va notifica statelor membre ale Consiliului European și oricărui alt stat care a aderat la prezenta convenție:

- a) orice semnare;
- b) depunerea oricărui instrument de ratificare, de acceptare sau de aderare;
- c) orice dată a intrării în vigoare a prezentei convenții conform dispozițiilor art. 38;
- d) orice declarație primită în aplicarea dispozițiilor art. 9 paragraful 3;
- e) orice declarație primită în aplicarea dispozițiilor art. 13 paragraful 3;
- f) orice declarație primită în aplicarea dispozițiilor art. 18 paragraful 2;
- g) orice declarație primită în aplicarea dispozițiilor art. 40 paragrafele 2 și 3;

Orice stat contractant poate să declare că își rezervă dreptul:

- a) de a refuza o cerere de urmărire, dacă consideră că infracțiunea vădește un caracter pur religios;
- b) de a refuza o cerere de urmărire motivată de o faptă a cărei pedepsire, conform legislației sale, este de competența exclusivă a unei autorități administrative;
- c) de a nu accepta art. 22;
- d) de a nu accepta art. 23;

Orice stat contractant poate să declare că, pentru motive de ordin constituțional, nu poate formula sau primi cereri de urmărire decât în cazurile care sunt precizate în legea sa internă.

h) orice rezervă și declarație formulată în aplicarea dispozițiilor art. 41 paragraful 1;

i) retragerea oricărei rezerve sau declarații efectuate în aplicarea dispozițiilor art. 41 paragraful 2;

j) orice declarație primită în aplicarea dispozițiilor art. 1 și orice notificare ulterioară primită în aplicarea dispozițiilor paragrafului 2 al acestui articol;

k) orice notificare primită în aplicarea dispozițiilor art. 43 paragraful 4;

l) orice notificare primită în aplicarea dispozițiilor art. 45 și data la care denunțarea va avea efect.

ARTICOLUL 47

Prezenta convenție, declarațiile și notificările pe care le autorizează nu se vor aplica decât infracțiunilor comise ulterior intrării sale în vigoare între statele contractante interesate.

Drept care, subsemnații, deplin autorizați în acest scop, au semnat prezenta convenție.

Adoptată la Strasbourg la 15 mai 1972, în limbile franceză și engleză, ambele texte fiind egal autentice, într-un singur exemplar care va fi depus în arhivele Consiliului European. Secretarul general al Consiliului European va transmite copie certificată fiecăruia dintre statele semnatare sau aderente.

ANEXA Nr. 1

e) de a nu accepta dispozițiile conținute de fraza a doua a art. 25, pentru motive de ordin constituțional;

f) de a nu accepta dispozițiile prevăzute la art. 26 paragraful 2, în cazul în care acesta este competent în baza legislației sale interne;

g) de a nu aplica art. 30 și 31 pe motivul unei fapte a cărei pedepsire, conform legislației proprii sau a unui alt stat, este de competența exclusivă a unei autorități administrative.

h) de a nu accepta titlul V.

ANEXA Nr. 2

Orice stat contractant poate, printr-o declarație, să definească, în ceea ce îl privește, termenul *resortisant* în sensul prezentei convenții.

LISTA

cuprinzând infracțiunile, altele decât infracțiunile penale

Urmează să fie asimilate infracțiunile sancționate de legea penală:

— în Franța — orice comportament ilegal, sancționat printr-o contravenție *de grande voirie* (la regulile de circulație);

— în Republica Federală a Germaniei — orice comportament ilegal pentru care se aplică procedura instituită de

Legea încălcărilor regulilor de ordine (Gesetz über Ordnungswidrigkeiten din 24 mai 1968 BGB 1, 1968, I, 481);

— în Italia — orice comportament ilegal căruia îi este aplicabilă Legea nr. 317 din 3 martie 1967.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

**privind prelungirea termenului prevăzut la art. 3 alin. (3)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/1997 pentru constituirea Comisiei speciale
de verificare a certificatelor eliberate în baza Legii nr. 42/1990 pentru cinstirea eroilor-martiri
și acordarea unor drepturi urmașilor acestora, răniților, precum și luptătorilor
pentru victoria Revoluției din decembrie 1989**

În temeiul prevederilor art. 107 alin. (1) și (3) din Constituția României și ale art. 1 lit. O pct. 1 din Legea nr. 140/1999 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României emite următoarea ordonanță:

Articol unic. — Termenul prevăzut la art. 3 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/1997 pentru constituirea Comisiei speciale de verificare a certificatelor eliberate în baza Legii nr. 42/1990 pentru cinstirea eroilor-martiri și acordarea unor drepturi urmașilor acestora,

răniților, precum și luptătorilor pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 363 din 17 decembrie 1997, se prelungește până la data de 31 martie 2000.

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

Contrasemnează:
Secretar de stat,
șeful Secretariatului de Stat
pentru Problemele Revoluționarilor
din Decembrie 1989,
Cristian Alexandrescu
Ministru de interne,
Constantin Dudu-Ionescu
Ministru de stat, ministrul justiției,
Valeriu Stoica
Ministru finanțelor,
Decebal Traian Remeș

București, 30 august 1999.
Nr. 78.

R.A.M.O. publică pentru tine

REGIA AUTONOMĂ MONITORUL OFICIAL
 Telefon: 402.21.75 Fax: 312.09.01
 E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro
 Internet: www.monitoruloficial.ro

LEGISLAȚIA ROMÂNIEI

1990 (revizuită și adăugită)	38.500 lei
1991 (revizuită și adăugită)	76.500 lei
vol. 1/1997	20.310 lei
vol. 2/1997	24.420 lei
vol. 3/1997	34.980 lei
vol. 4/1997	38.310 lei
vol. 1/1998	37.500 lei
vol. 2/1998	41.250 lei
vol. 3/1998	45.400 lei
vol. 4/1998	49.950 lei
vol. 1/1999	75.000 lei
vol. 2/1999	82.500 lei

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

vol. 1/1994	13.500 lei
vol. 2/1994	13.500 lei
vol. 3/1994	13.500 lei
vol. 2/1995	14.850 lei
vol. 3/1995	16.340 lei
vol. 4/1995	17.980 lei
vol. 1/1996	27.000 lei
vol. 2/1996	29.700 lei
vol. 3/1996	32.670 lei
vol. 4/1996	35.900 lei
vol. 1/1997	40.500 lei
vol. 2/1997	44.550 lei
vol. 3/1997	73.500 lei
vol. 4/1997	80.850 lei
vol. 1/1998	26.500 lei
vol. 2/1998	26.500 lei
vol. 3/1998	27.000 lei
vol. 4/1998	29.000 lei
vol. 5/1998	29.000 lei
vol. 6/1998	30.000 lei
vol. 7/1998	32.300 lei
vol. 8/1998	32.300 lei
vol. 9/1998	32.200 lei
vol. 10/1998	35.500 lei
vol. 11/1998	35.500 lei
vol. 12/1998	35.500 lei
vol. 1/1999	53.330 lei
vol. 2/1999	53.330 lei
vol. 3/1999	53.340 lei
vol. 4/1999	58.660 lei
vol. 5/1999	58.660 lei

CONSTITUȚIA ROMÂNIEI

(edite de buzunar)

Limba română	2.800 lei
Limba franceză	650 lei
Limba engleză	1.050 lei

LEGISLAȚIE TEMATICĂ

Legislație privind notari publici și avocații*	4.000 lei
Legislație privind asigurările și reasigurările	10.500 lei
Legislație privind telecomunicațiile	30.000 lei
Legislația bancară	10.000 lei
Legislație privind turismul	30.350 lei
Legislație privind protecția proprietății industriale	17.100 lei
Legislație privind drepturile de autor	11.700 lei
Legislație economică*	3.510 lei
Legislație vamală	16.100 lei
Legislație privind cadastrul și publicitatea imobiliară	15.000 lei
Legislație privind evidența populației	6.100 lei
Legislație privind actele de stare civilă	9.100 lei
Legislație privind asociațiile și fundațiile	61.950 lei
Legislație privind prevenirea și stingerea incendiilor	13.200 lei
Legislație privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale și necorporale*	19.700 lei
Măsurile de protecție privind concedierile colective de personal în urma programelor de restructurare*	2.700 lei
Statutul personalului vamal	8.800 lei
Reglementări privind activitatea de metrologie	11.200 lei
Reglementări privind expertii contabili și contabilii autorizați	8.700 lei
Reglementări privind registrul agricol	4.500 lei
Prescripții tehnice privind tarifele I.S.C.I.R.	8.500 lei
Normativ experimental pentru proiectarea și execuția sistemelor de distribuție a gazelor naturale cu conducte de polietilenă	4.700 lei
Reglementări valutare ale B.N.R.	9.000 lei
Metodologia formării continue a personalului didactic din învățământul preuniversitar	7.000 lei
Inspekția tehnică periodică la vehiculele rutiere	10.500 lei
Infrațiuni în legi speciale	28.000 lei
Codul penal și Codul de procedură penală	40.000 lei
Codul comercial	45.500 lei

NOUȚĂȚI EDITORIALE

Legislație privind jocurile de noroc	7.800 lei
Legislație în domeniul asistenței medicale	28.000 lei
Legislație privind normele de medicina muncii	16.000 lei
Legislație privind dezvoltarea regională a României și regimul zonelor defavorizate	17.550 lei
Legislația vieii și vinului	18.650 lei
Reglementări privind circulația pe drumurile publice	7.800 lei
Legislație în domeniul silviculturii și protecția vânătorii	31.100 lei
Reglementări privind concesionările în domeniul sanitar-veterinar	10.200 lei
Legislație privind investițiile directe și dezvoltarea activității economice	8.500 lei
Legislație privind achizițiile publice	37.200 lei

EDIȚII TRILINGVE (limbile română, franceză, engleză)

Legea învățământului*	11.000 lei
Reglementări privind locuințele trecute în proprietatea statului	7.400 lei
Organizarea și funcționarea Consiliului Legislativ	6.330 lei
Legea fondului funciar. Legea cadastrului și a publicității imobiliare*	9.350 lei
Alegeri parlamentare și prezidențiale. Partide politice	7.200 lei
Legea privind dreptul de autor și drepturile conexe	5.800 lei
Legea privind procedura reorganizării și lichidării judiciare*	6.600 lei
Legea apelor	10.500 lei
Legea privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social	2.600 lei
Amenajarea teritoriului național	16.600 lei
Societăți comerciale. Registrul comerțului	20.200 lei
Legislația bancară	21.200 lei
Avocatul Poporului	18.100 lei
Legea vieii și vinului	77.000 lei
Legislație privind dezvoltarea regională în România și regimul zonelor defavorizate	46.250 lei
Legislație privind investițiile directe și dezvoltarea activității economice	16.400 lei

* Broșura cuprinde și acte normative neactualizate, acestea fiind modificate sau abrogate după data tipării. Actualizarea lor se va face într-o ediție viitoare.

ALTE PUBLICAȚII

Geneza Constituției României	140.000 lei	Adrian Năstase — Ideea politică a schimbării	5.000 lei
Constituțiile române	5.500 lei	Adrian Năstase — Drept internațional economic	14.000 lei
Decizii ale Curții Constituționale 1994	5.500 lei	Valerică Dabu — Polițiști, procurori, judecători între lege și fărădelege	12.000 lei
Decizii ale Curții Constituționale 1996	24.650 lei	Gheorghe Iancu — Drepturile fundamentale și protecția mediului	23.100 lei
Decizii ale Curții Constituționale 1997	48.000 lei	Gheorghe Iancu — Sisteme electorale	15.750 lei
Decizii ale Curții Constituționale 1998	96.000 lei	Album România — Panoramic (limbile română, engleză, franceză)	175.000 lei
Jurisprudența Curții Constituționale 1992—1997	30.000 lei	Album România — Panoramic (limbile română, germană, engleză)	175.000 lei
Jurisprudența Curții Constituționale 1 ian.—30 iun. 1998	28.000 lei	Actele publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I — 22 decembrie 1989—31 ianuarie 1999	120.000 lei
Nicolae Iancu-Văleanu — Tratat de doctrine economice	13.500 lei		

Dacă oferta noastră prezintă interes, așteptăm comenzi ferme prin fax: 312.09.01 / 312.47.03 sau E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
 cont nr. 2511.1-12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București.
 Adresa pentru publicitate: Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
 Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.
 Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
 E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro